

© ევროპის საბჭო/ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო, 2012. წინამდებარე თარგმანი შესრულებულია ევროპის საბჭოს ადამიანის უფლებათა სატრასტო ფონდის ხელშეწყობით (www.coe.int/humanrightstrustfund). სასამართლოსათვის იგი სავალდებულო ხასიათს არ ატარებს. დამატებითი ინფორმაციისათვის იხილეთ საავტორო უფლებების სრული მიმოხილვა მოცემული დოკუმენტის ბოლოს.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court. For further information see the full copyright indication at the end of this document.

© Conseil de l'Europe/Cour Européenne des Droits de l'Homme, 2012. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour. Pour plus de renseignements veuillez lire l'indication de copyright/droits d'auteur à la fin du présent document.

საინფორმაციო ბარათი სასამართლოს პრეცედენტულ საქმეზე #120

2009 წლის ივნისი

სზულუკი გაერთიანებული სამეფოს წინააღმდეგ - 36936/05

გადაწყვეტილება 2.6.2009 (IV სექცია)

მუხლი 8

მუხლი 8-1

მიმოწერის დაცულობა

პატიმრის სამედიცინო სპეციალისტთან მიმოწერის მონიტორინგ: დარღვევა

ფაქტები: მომჩივანს ჰქონდა გაჟონვა მაშინ როდესაც ის გირაოთი იყო გათავისუფლებული და ელოდა საქმის სასამართლო განხილვას ნარკოტიკების საქმეზე რომლისთვისაც მას მოგვიანებით მიუსაჯეს 14 წლიანი პატიმრობა. მას გაუკეთდა ორი ოპერაცია სანამ მას გადაიყვანდნენ ციხეში სასჯელის მოსახდელად. ამის შემდეგ მას ევალებოდა საავადმყოფოში სამედიცინო შემოწმებაზე გამოცხადება ყოველ 6 თვეში ერთხელ. მან აღმოაჩინა რომ მისი მიმოწერა ნევრო რადიოლოგიის სპეციალისტთან, რომელიც ხელმძღვანელობდა მის საავადმყოფოში მკურნალობას მოწმდებოდა ციხის სამედიცინო პერსონალის მიერ. მისი სარჩელი ეროვნულ სასამართლოში არ დაკმაყოფილდა მას შემდეგ რაც სააპელაციო სასამართლომ დაადგინა რომ რისკი იმისა რომ მომჩივანის სამედიცინო სპეციალისტი, რომლის კეთილსინდისიერება არასდროს დამდგარა ეჭვის ქვეშ შესაძლოა ახდენდეს არაკანონიერი შეტყობინებების გადაცემას საკმარისი გამართლება იმისათვის რომ მოხდეს ჩარევა მომჩივანის უფლებაში.

კანონი: მომჩივანის მიმოწერის წაკითხვა წარმოადგენდა “ჩარევას სახელმწიფო უწყების” მხრიდან რომელიც მართული იყო კანონით და რომლის მიზანს წარმოადგენდა დანაშაულის პრევენცია და სხვების უფლებების და თავისუფლებების დაცვა.

რაც შეეხება ჩარევის აუცილებლობას სასამართლომ აღნიშნა რომ მისი მწვავე მდგომარეობის გათვალისწინებით გასაგები იყო რომ მომჩივანს შესაძლოა ეფიქრა რომ მისი საკუთარ ექიმთან მიმოწერის მონიტორინგი შეაფერხებდა მათ კომუნიკაციას და შელახავდა მის რწმენას რომ ის იღებდა ადექვატურ სამედიცინო მკურნალობას. არაფერი იძლეოდა იმ დასკვნის გაკეთების საშუალებას, რომ მომჩივანმა შელახა ან შესაძლოა შეელახა მისი სამედიცინო კორესპონდენციის კონფიდენციალობა და ის არ წამოადგენდა მაღალი რისკის პატიმარს (ა კატეგორიის). სააპელაციო სასამართლომ მიუთითა პარლამენტის წევრის მის სამდივნოს აპარატთან შეუზღუდავი მიმოწერის მნიშვნელობის თაობაზე რაც გადაწონის საშუალების ბოროტად გამოყენების ნებისმიერ რისკს და სასამართლოს აზრით თავისუფალი მიმოწერა პატიმარს, რომლის ჯანმრთელობის მდგომარეობას საფრთხე უქმნის მის სიცოცხლეს, და მის ექიმს შორის არ უნდა იყო უფრო ნაკლებად დაცული. სააპელაციო სასამართლომ დაადგინა რომ შესაძლებელია პატიმრისთვის სამედიცინო საკითხზე მიმოწერის კონფიდენციალობის აკრძალვა გარკვეულ შემთხვევებში იყოს არათანაზომიერი და ამის შემდეგ ეროვნულ კანონმდებლობაში შევიდა ცვლილებები. და ბოლოს სასამართლომ მიუთითა რომ სახელმწიფომ ვერ შეძლო ადექვატურად აეხსნა თუ რატომ ხედავდა ის უფრო დიდ რისკს იმ მიმოწერაში, რომელიც ხორციელდებოდა ექიმის მიმართ რომლის ზუსტი მისამართი, კვალიფიკაცია და პატიოსნება არ დამდგარა ექვიქვემ ვიდრე ის რისკი რომელიც არსებობს ადვოკატთან მიმოწერისას. მომჩივანის სამედიცინო მიმოწერის მონიტორინგ არღვევდა სამართლიან ბალანსს მის უფლებასთან პატი ეცათ მისი მიმოწერისთვის.

დასკვნა: დარღვევა (ერთხმად)

მუხლი 41 – 1000 ევრო მორალური ზიანის ასანაზღაურებლად

© ევროპის საბჭო/ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლო, 2012

ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს ოფიციალური ენებია ინგლისური და ფრანგული. წინამდებარე თარგმანი შესრულებულია ევროპის საბჭოს ადამიანის უფლებათა სატრასტო ფონდის ხელშეწყობით (www.coe.int/humanrightstrustfund). იგი სასამართლოსათვის სავალდებულო ხასიათს არ ატარებს და არც მის ხარისხზე აკისრებს პასუხისმგებლობას. მოცემული დოკუმენტი შეიძლება ჩამოტვირთულ იქნას ადამიანის უფლებათა ევროპული სასამართლოს HUDOC სასამართლო პრაქტიკის მონაცემთა ბაზიდან (<http://hudoc.echr.coe.int>) ან ნებისმიერი სხვა მონაცემთა ბაზიდან, რომელთანაც სასამართლომ მოახდინა მისი გაზიარება. დასაშვებია თარგმანის რეპროდუქცირება არაკომერციული მიზნებისათვის იმ პირობით, რომ მოხდება საქმის სრული სახელწოდების ციტირება, მოცემულ საავტორო უფლებების აღნიშვნასა და ადამიანის უფლებათა სატრასტო ფონდზე მითითებით. წინამდებარე თარგმანის ნებისმიერი ნაწილის კომერციული მიზნებით გამოყენების სურვილის შემთხვევაში, გთხოვთ მოგვწეროთ შემდეგ მისამართზე: publishing@echr.coe.int.

© Council of Europe/European Court of Human Rights, 2012

The official languages of the European Court of Human Rights are English and French. This translation was commissioned with the support of the Human Rights Trust Fund of the Council of Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). It does not bind the Court, nor does the Court take any responsibility for the quality thereof. It may be downloaded from the HUDOC case-law database of the European Court of Human Rights (<http://hudoc.echr.coe.int>) or from any other database with which the Court has shared it. It

may be reproduced for non-commercial purposes on condition that the full title of the case is cited, together with the above copyright indication and reference to the Human Rights Trust Fund. If it is intended to use any part of this translation for commercial purposes, please contact publishing@echr.coe.int.

© Conseil de l'Europe/Cour européenne des droits de l'homme, 2012

Les langues officielles de la Cour européenne des droits de l'homme sont le français et l'anglais. La présente traduction a été effectuée avec le soutien du Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme du Conseil de l'Europe (www.coe.int/humanrightstrustfund). Elle ne lie pas la Cour, et celle-ci décline toute responsabilité quant à sa qualité. Elle peut être téléchargée à partir de HUDOC, la base de jurisprudence de la Cour européenne des droits de l'homme (<http://hudoc.echr.coe.int>), ou de toute autre base de données à laquelle HUDOC l'a communiquée. Elle peut être reproduite à des fins non commerciales, sous réserve que le titre de l'affaire soit cité en entier et s'accompagne de l'indication de copyright ci-dessus ainsi que de la référence au Fonds fiduciaire pour les droits de l'homme. Toute personne souhaitant se servir de tout ou partie de la présente traduction à des fins commerciales est invitée à le signaler à l'adresse suivante : publishing@echr.coe.int.

Click here for the [Case-Law Information Notes](#)